

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobkyně: H. Ch., narozena dne X,
bytem K. n. O.,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 9. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 29. 9. 2022, č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí žalované ze dne 18. 5. 2022, č. j. Xa se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- I. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 18. 5. 2022, č. j. Xa žalovaná zamítla žalobkyni žádost o změnu výše invalidního důchodu. Na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Sokolov totiž dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činí 55 %. Podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, se jedná o invaliditu druhého stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, podle nichž žalovaná měla přiznat žalobkyni invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Žalovaná námitky žalobkyně zamítla. V řízení o námitkách nechala žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně spadá pod kapitolu V (Duševní poruchy a poruchy chování), položku 3c (schizofrenie, schizofrenní poruchy a poruchy s bludy – středně těžké postižení, značně snížená úroveň sociálního fungování, jediná ataka nebo ojedinělé ataky, po které/kterých přetrvává reziduální symptomatika, výkon některých denních aktivit narušen) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje hodnoty v rozmezí 30-45 %. Lékař žalované zvolil hodnotu při vyšší hranici, a to na celkových 45 %.
3. Proti rozhodnutí žalované žalobkyně brojila žalobou, v níž namítla následující: posudkový lékař nezhodnotil celkovou výkonnost žalobkyně a její schopnost vykonávat denní aktivity. Jak má vyplývat z lékařské dokumentace, žalobkyně není schopna udržet pozornost, cítí se zpomalená. Není tedy schopna vykonávat pracovní činnost. Posudkový lékař nebral v úvahu přítomnost psychotických příznaků, přítomnost sociální a pracovní dysfunkce ani to, že žalobkyně není schopna zvládat denní aktivity a žít plnohodnotný život. Posudkový lékař nevzal v úvahu ani tu skutečnost, že se žalobkynin stav zhoršil, proto také podávala žádost o zvýšení důchodu. V ranních a dopoledních hodinách je žalobkyně zmatená, občas neví, jaký je den. Slyší od rána zlé hlasy. Ty jí nedávají možnost jít mezi lidi, je v tomto ohledu omezená v podstatě ve všem. Žalobkyně nemůže chodit do práce, protože aktivita ve společnosti ji nadměrně vyčerpává. Činnosti i jen v domácnosti žalobkyni zaberou podstatně více času a vezmou spoustu energie. Často taky pociťuje úzkosti a depresivní stavy, kdy ven nejde vůbec. Po léčích, které mají nežádoucí účinky, má žalobkyně křeče po celém těle. Aktuálně je pár týdnů po léčbě v nemocnici a vůbec nic se nezměnilo, spíše naopak se cítí ještě hůř. Z uvedených skutečností vyplývá, že rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla především následující: z obsahu žaloby zcela jednoznačně vyplynulo, že hlavním důvodem pro její podání je nesouhlas žalobkyně s medicínským posouzením vlastního zdravotního stavu. S ohledem na tuto skutečnost žalovaná navrhla provedení důkazu odborným lékařským posouzením. Konkrétně žalovaná navrhla důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích výše shrnutých žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].

7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č.j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4.12.2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25.9.2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č.j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11.11.2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 70 %, a proto se v jejím případě jedná o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobkyně shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola V, položka 3d vyhlášky o posuzování invalidity, a to v hodnotě 60 %. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně tvoří paranoidní schizofrenie. U žalobkyně se jedná o těžké postižení, častější ataky, mezi atakami přetrvává závažná reziduální symptomatika, výkon některých denních aktivit podstatně narušen. Míru poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně posudková komise stanovila **v celkové hodnotě 70 %**, a to po navýšení o deset procentních bodů při zohlednění nemožnosti profesní realizace žalobkyně podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity posudková komise určila den 3. 2. 2022, tzn. den psychiatrického vyšetření MUDr. T.. Platnost posudkovou komisí stanovena trvale.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobkyně a s lékařskými zprávami předloženými v řízení před soudem. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a s obsahem posudku, přičemž proti nim nic nenamítli. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá 70 %, což podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě třetího stupně, která byla dána ke dni napadeného rozhodnutí žalované.

Závěr

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobkyně je invalidní v nižším stupni, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná bude v dalším řízení vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy **že invalidita třetího stupně žalobkyně vznikla ke dni 3. 2. 2022 a od té doby trvá** (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalobkyně, jež měla ve věci plný úspěch. Žalobkyni však žádné náklady řízení nevznikly nad rámec běžné administrativy. Ani nepožadovala jakoukoliv jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 29. června 2023

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.